000345/07/DA
WP132

Udtalelse 2/2007 om information til passagerer om overførsel af PNR-oplysninger til myndighederne i USA

Vedtaget den 15. februar 2007

Gruppen, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, er et uafhængigt EU-rådgivningsorgan vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred, hvis opgaver er fastsat i artikel 30 i direktiv 95/46/EF og artikel 14 i direktiv 97/66/EF.

Gruppens sekretariat varetages af Europa-Kommissionen, GD for det Indre Marked, Direktorat E (Tjenesteydelser, intellektuel og industriel ejendomsret, medier og databeskyttelse), B-1049 Bruxelles, Kontor C100-6/136.

Websted: www.europa.eu.int/comm/privacy

Resumé

Denne udtalelse og tilhørende bilag (hyppigt stillede spørgsmål og informationstekster) er rettet til rejseselskaber, luftfartsselskaber og andre organisationer, der betjener passagerer, som flyver til og fra USA. Denne udtalelse og tilhørende bilag ajourfører og erstatter den tidligere udtalelse af 30. september 2004 (WP97).

Det nuværende retsgrundlag for overførsel af PNR-oplysninger til myndighederne i USA er den midlertidige aftale af 16. oktober 2006. Forhandlinger om en ny aftale forventes indledt i starten af 2007.

Rejsebureauer, luftfartsselskaber og andre organisationer har pligt til at informere passagererne om, hvordan deres personoplysninger behandles. Formålet med denne udtalelse er at vejlede om, hvem der har pligt til at informere om hvad, samt hvordan og hvornår der skal informeres.

Passagerer skal informeres, når de bestiller flybilletten, og når de modtager bekræftelsen på billetbestillingen.

I denne udtalelse gives vejledning i, hvordan der informeres, når købet foretages henholdsvis telefonisk, ved personligt fremmøde eller på internettet.

Artikel 29-gruppen har udarbejdet informationstekster (bilag til denne udtalelse) for at gøre det lettere for organisationerne at informere og for at sikre, at man inden for EU giver samme information.

Af den korte informationstekst fremgår, at oplysninger om passagerer overføres til de amerikanske myndigheder, og hvor man kan få yderligere information.

Den lange tekst består af hyppigt stillede spørgsmål og indeholder nærmere information om, hvordan oplysningerne behandles. Den giver først en mere generel beskrivelse af passageroplysninger og beskriver dernæst de egentlige PNR-oplysninger. Den indeholder også links til den midlertidige aftale og andre nyttige dokumenter.

Udtalelse 2/2007 om information til passagerer om overførsel af PNR-oplysninger til myndighederne i USA

GRUPPEN VEDRØRENDE BESKYTTELSE AF FYSISKE PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER,

som er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995[1],

som henviser til artikel 29 og 30, stk. 1, litra a), og stk. 3 i ovennævnte direktiv,

som henviser til sin forretningsorden, særlig artikel 12 og 14,

har vedtaget følgende udtalelse:

INDLEDNING

Efter begivenhederne den 11. september 2001 vedtog USA en række love og bestemmelser, der pålægger luftfartsselskaber, der beflyver det amerikanske territorium, at overføre personoplysninger til de amerikanske myndigheder om passagerer og besætningsmedlemmer, der flyver til, fra eller via USA. De amerikanske myndigheder pålægger især luftfartsselskaberne at give USA's ministerium for national sikkerhed (Department of Homeland Security, herefter "DHS"), elektronisk adgang til de passageroplysninger, der findes i Passenger Name Record, herefter "PNR" for flyvninger til, fra eller via USA. Luftfartsselskaber, der ikke overholder disse krav, kan pålægges betydelige bøder og endog fortabe deres landingsrettigheder, ligesom de risikerer, at deres passagerer forsinkes ved ankomsten til USA.

Europa-Kommissionens beslutning af 14. maj 2004 og den internationale aftale mellem EU og USA af 28. maj 2004 gav luftfartsselskaberne retsgrundlag til at overføre passagerernes PNR. Disse to instrumenter blev annulleret af EF-Domstolen i 2006 og erstattet af den internationale aftale mellem EU og USA af 16. oktober 2006[2].

Det er ikke hensigten, at den internationale aftale skal afvige fra eller ændre EU's eller medlemsstaternes lovgivning. Navnlig pålægger artikel 10 og 11 i direktivet medlemsstaterne at sørge for, at den registeransvarlige informerer den person, hos og om hvem der indsamles oplysninger, om den påtænkte behandling af oplysningerne. Det er således i henhold til den nationale lovgivning, der er vedtaget i overensstemmelse med direktivet, at den registeransvarlige har pligt til at informere den registrerede. Gruppen er

[1] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31, som findes på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/index.htm

[2] Alle dokumenter findes på: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/thridcountries/index_en.htm

opmærksom på, at det er de registeransvarlige, der har pligt til at informere den registrerede, og at denne forpligtelse skal opfyldes i overensstemmelse med den nationale lovgivning, de er underlagt.

Da USA's anmodninger om overførsel af PNR-oplysninger har samme konsekvenser for alle luftfartsselskaber, mener gruppen, at der er behov for at sikre, at passagerer får samme information, og at de får den på samme tidspunkt og på samme måde. Gruppen vedtog derfor standardinformationstekster i sin udtalelse af 30. september 2004 (WP 97), som skulle tjene som rettesnor for, hvilken information passagerer på flyvninger mellem EU og USA bør have.

Gruppen mener, at der er to grunde til igen at bringe spørgsmålet om informering af passagerer op. For det første bør informationsteksterne fra 2004 ajourføres for at tage højde for ændringer. For det andet sikrer luftfartsselskaberne, rejsebureauerne og edb-reservationssystemerne stadig ikke på en konsekvent og tilfredsstillende måde, at passagerer på transatlantiske fly informeres om, at deres PNR-oplysninger indsamles og overføres. Gruppen giver derfor i sin udtalelse vejledning i, hvordan passagererne bør informeres.

HVEM SKAL INFORMERE?

Ifølge direktivet er det den registeransvarlige, der skal informere den registrerede. I tilfælde af PNR kan den registeransvarlige være ét eller flere luftfartsselskaber. Som beskrevet nedenfor gælder forpligtelsen til at informere også rejsebureauer og edb-reservationssystemer.

Luftfartsselskaber

Indsamling og behandling af passageroplysninger er en forudsætning for, at luftfartsselskaberne kan opfylde deres forpligtelse over for passagererne til at bringe dem frem til destinationen. Det er luftfartsselskaberne, der beslutter, hvordan og hvorfor personoplysningerne behandles, og de er i kraft heraf ansvarlige for databehandlingen. Gruppen mener derfor, at det primært er det luftfartsselskab, der sælger billetten, der skal informere.

Som eksempel på særlige tilfælde, hvor flere luftfartsselskaber er involveret, kan nævnes code-sharing, hvor en billet købes hos ét selskab, men hvor flyvningen faktisk foretages af et andet. I så tilfælde mener gruppen, at det med hensyn til databeskyttelse er det luftfartsselskab, der foretog reservationen og solgte flybilletten, der bør afgøre, hvordan og hvorfor oplysningerne skal behandles. Det bør derfor betragtes som den registeransvarlige og har følgelig pligt til at informere passageren.

Rejsebureauer

Ifølge medlemsstaternes handelslovgivning betragtes rejsebureauer ikke altid som værende repræsentanter for luftfartsselskaber, men snarere som mellemled mellem passager og luftfartsselskab. Men også denne funktion som mellemled kræver, at passageren får nøjagtig, klar og fuldstændig information om kontraktbetingelserne. Det gælder også information om de amerikanske myndigheders behandling af passageroplysninger. Med hensyn til anvendelsen af databeskyttelsesreglerne skal den

registeransvarlige informere inden købet af billetten. Når billetten købes via et rejsebureau, har rejsebureauet pligt til at informere passageren, da rejsebureauet betragtes som værende repræsentant for luftfartsselskabet, idet det hjælper luftfartsselskabet med at opfylde dets forpligtelser. Gruppen mener derfor, at det, i de tilfælde hvor en billet købes i et rejsebureau, er rejsebureauets opgave at informere.

Edb-reservationssystemer

I visse tilfælde foretager passageren sin flyreservation via et edb-reservationssystem, såsom Amadeus. Det ovenfor beskrevne ræsonnement, der ligger til grund for rejsebureauernes informationspligt, gælder også edb-reservationssystemerne. Det skal derfor fremgå af reservationssystemet, at PNR-oplysninger om passagerer, der reserverer billetter til transatlantiske flyvninger, indsamles og overføres.

HVORNÅR SKAL PASSAGEREN INFORMERES?

Det er gruppens opfattelse, at passageren bør informeres senest ved køb af flybilletten.

Dette er i overensstemmelse med det generelle princip i direktivets artikel 6, ifølge hvilket personoplysninger skal behandles rimeligt og lovligt. Samme krav om rimelighed omhandles i artikel 10 og 11, hvor det hedder "*for så vidt som disse yderligere informationer, under hensyn til de særlige omstændigheder hvorunder oplysningerne [indsamles eller behandles], er nødvendige for at sikre den registrerede en rimelig behandling af oplysningerne.*"

Selv om overførslen af PNR-oplysninger i praksis er blevet en betingelse for at rejse til USA, har passagererne kun mulighed for at vide, hvilken betydning det har for behandlingen af deres personlige oplysninger, hvis de informeres inden, de køber billetten. Det forhold, at oplysningerne overføres til de amerikanske myndigheder, at de anvendes og videregives til andre formål end de oprindeligt tiltænkte, og at de opbevares i længere tid, er et vigtigt element i kontrakten om lufttransport, navnlig fordi det griber ind i passagerens grundlæggende ret til beskyttelse af privatlivet. Passagerer bør også informeres forud for kontaktens indgåelse i overensstemmelse med det generelle princip om god tro.

Informationen bør derudover gives efter, at billetten er købt, f.eks. ved at lade den indgå i bekræftelsen på flyreservationen eller ved at vedlægge den billetten. Denne information er nødvendig for at sikre, at passageren informeres i de tilfælde, hvor en anden person (f.eks. en sekretær) har foretaget bestillingen i vedkommendes navn.

HVILKEN INFORMATION SKAL PASSAGEREN HAVE?

Der skal i overensstemmelse med direktivets artikel 10 og 11 foreligge information om den registeransvarliges identitet, formålet med behandlingen og eventuel yderligere information, " [...] *for så vidt som disse yderligere informationer, under hensyn til de særlige omstændigheder hvorunder oplysningerne behandles, er nødvendige for at sikre den registrerede en rimelig behandling af oplysningerne*".

Som registeransvarlige har luftfartsselskaberne - ligesom de har pligt til at informere - også det primære ansvar for at fastlægge indholdet af informationen med forbehold af national lovgivning, der gennemfører direktivets artikel 10 og 11, og de beføjelser, der er

delegeret til datatilsynsmyndighederne med henblik på en tydeligere formulering af kravene til informationspligten.

For at sikre ensartethed i Europa har gruppen vedtaget standardinformationstekster til passagerer, som er vedlagt som bilag til denne udtalelse. Hensigten med disse er at give luftfartsselskaberne retningslinjer for, hvilken information de skal give passagerer i overensstemmelse med de forpligtelser, de har i henhold til den nationale lovgivning, der gennemfører direktivet. Den nye version ajourfører og erstatter de informationstekster, gruppen vedtog i sin udtalelse WP 97 af 30. september 2004.

Informationsteksten til passagererne foreligger i to versioner.

Hensigten med den korte version er at informere passagererne om det forhold, at der overføres oplysninger til USA's myndigheder, og at give dem mulighed for at finde yderligere information om, på hvilke betingelser oplysningerne behandles. Denne version kunne f.eks. bruges, når reservationer foretages telefonisk.

Den lange version består af hyppigt stillede spørgsmål og indeholder flere detaljer om betingelserne for at behandle oplysningerne. Den lange version kunne med fordel benyttes i de tilfælde, hvor reservationen foretages på internettet eller ved personligt fremmøde (hos et luftfartsselskab eller et rejsebureau). Skulle passagerer ønske at vide mere om overførslen af deres oplysninger til USA's myndigheder, indeholder teksten et link til forpligtelseserklæringerne og den internationale aftale. Den råder også passagerer til at henvende sig til luftfartsselskaberne, hvis de ønsker mere generel information om, hvordan disse behandler deres personoplysninger.

Indholdet af begge informationstekster er blevet fastlagt på grundlag af den information, som arbejdsgruppen og Europa-Kommissionen har fået af USA's myndigheder, og er især baseret på USA's forpligtelseserklæringer af 11. maj 2004. Den internationale aftale af 16. oktober 2006 forudsætter, at USA's myndigheder fortsat lever op til disse forpligtelser. Formålet med informationsteksterne er derfor at give et så fuldstændigt og præcist billede som muligt af de amerikanske myndigheders behandling af PNR-oplysninger. Det er muligt, at informationsteksterne efterfølgende skal ajourføres på grundlag af ændringer i den information, som gruppen og Europa-Kommissionen får af USA's myndigheder om måden, hvorpå de behandler PNR. Standardinformationsteksterne fritager ikke luftfartsselskaberne for at give passagererne mere præcise og fyldestgørende oplysninger, hvis de ligger inde med sådanne.

HVORDAN SKAL INFORMATIONEN GIVES?

Det er op til de aktører, der har pligt til at informere, nemlig luftfartsselskaber, rejsebureauer og edb-reservationssystemer, at afgøre, hvordan informationen skal gives. Informationen skal under alle omstændigheder gives på en sådan måde, at det sikres, at passagererne er helt klar over, at deres PNR-oplysninger indsamles og overføres.

For at gøre det lettere at leve op til de forpligtelser, der er lovfæstede i national lovgivning, tilbyder gruppen vejledning.

Hvis reservationen foretages hos et rejsebureau

Rejsebureauerne bør som minimum give passagererne den korte informationstekst i papirform. Hvis passagererne ønsker yderligere information om overførslen af PNR, bør rejsebureauet give dem den lange informationstekst i papirform.

Hvis reservationen foretages telefonisk

Den korte informationstekst bør læses op for passageren. Hvis passageren ønsker yderligere information, bør luftfartsselskabet, rejsebureauet eller edb-reservationssystemet angive, hvordan man får adgang til den lange informationstekst (f.eks. ved at besøge et websted eller få den leveret til sin postadresse).

Hvis reservationen foretages på internettet

I dette tilfælde er der flere muligheder. Den korte informationstekst bør automatisk forelægges passageren, uden at denne selv skal bede om adgang til den. Teksten kan placeres øverst på websiden, hvor de personlige oplysninger om den rejsende indsamles, eller gøres tilgængelig på anden måde, f.eks. i form af et pop-up-vindue. Ifølge kravene i national lovgivning om databeskyttelse er det ikke tilstrækkeligt, at teksten først bliver tilgængelig, når passageren har foretaget sig noget aktivt (såsom at klikke på et link), eller at lade informationsteksten indgå i et generelt afsnit om privatlivets fred.

For den lange informationsteksts vedkommende er det dog tilstrækkeligt, at passageren først får adgang efter at have foretaget sig noget aktivt, såsom at klikke på et link. Den korte informationstekst bør indeholde et link til den lange informationstekst. På en webside bør den lange informationstekst mindst være lige så synlig og tilgængelig for passagererne som de generelle billet- og rejsebetingelser.

De nationale datatilsynsmyndigheder vil opfordre til, at informationsteksterne til passagererne benyttes, i overensstemmelse med direktivets artikel 30, stk. 1, litra a), og for at bidrage til en ensartet anvendelse af den nationale lovgivning om databeskyttelse, som er vedtaget med henblik på direktivets gennemførelse. De vil også føre tilsyn med, at luftfartsselskaberne, rejsebureauerne og edb-reservationssystemerne opfylder deres forpligtelse til at informere passagerer på transatlantiske flyvninger om indsamlingen og behandlingen af deres PNR-oplysninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 2007.

På gruppens vegne
Mr. Schaar
Formand

BILAG 1

Kort informationstekst til passagerer på flyvninger mellem EU og USA

I henhold til amerikansk lov og i overensstemmelse med en international aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater får US Department of Homeland Security (DHS) visse rejse- og reservationsoplysninger (PNR) om passagerer, der flyver mellem EU og USA.

DHS har forpligtet sig til at anvende disse oplysninger primært med det formål at forebygge og bekæmpe terrorisme og anden alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Disse og andre oplysninger kan også anvendes til at kontrollere lister over passagerer, som kan udgøre en sikkerhedsrisiko.

PNR-oplysningerne opbevares i mindst tre år og seks måneder og udveksles eventuelt med andre myndigheder.

Yderligere information om disse bestemmelser, herunder foranstaltningerne til beskyttelse af personoplysninger, fås ved at rette henvendelse til luftfartsselskabet eller rejsebureauet. *[luftfartsselskabet eller rejsebureauet kan dernæst give den information, der fremgår af den lange informationstekst]*

BILAG 2

Hyppigt stillede spørgsmål om overførslen af passageroplysninger vedrørende flyvninger mellem EU og USA til USA's myndigheder

1. Hvilken type passageroplysninger overføres til USA's myndigheder?

Luftfartsselskaber, der beflyver ruter til, fra eller via USA, skal i henhold til amerikansk lovgivning give USA's ministerium for national sikkerhed (US Department of Homeland Security, DHS) visse passageroplysninger for at øge sikkerheden ved rejser og for at værne om USA's sikkerhed. Passageroplysninger kan opdeles i to kategorier.

- Passenger Name Record (PNR): PNR-oplysninger omfatter diverse oplysninger, som afgives i forbindelse med reservationen, eller som registreres af luftfartsselskaber eller rejsebureauer, herunder passagerens navn, kontaktoplysninger, detaljer om ruten (f.eks. rejsedato, afrejse- og bestemmelsessted, sædenummer og antal bagage) samt detaljer om reservationen (f.eks. rejsebureau og betalingsoplysninger) og andre oplysninger (f.eks. om deltagelse i et frequent flyer-program).

- Advanced Passenger Information (API): API-oplysninger omfatter primært oplysningerne i en passagers pas og indsamles ofte ved check-in. Disse oplysninger overføres til grænsekontrolmyndigheder forud for vedkommendes ankomst. De anvendes også til at sammenholde passagerer med lister over personer, som anses for at kunne udgøre en risiko for flysikkerheden.

De hyppigt stillede spørgsmål vedrører primært PNR-oplysninger, da disse er reguleret i overensstemmelse med den internationale aftale mellem EU og USA af 16. oktober 2006. EU vil sikre sig, at luftfartsselskaber opfylder disse forpligtelser. [Navn på luftfartsselskab] skal opfylde disse krav.

En mere uddybende redegørelse om DHS' behandling af PNR-oplysninger, der indsamles ved flyvninger mellem EU og USA, findes i forpligtelseserklæringerne vedrørende PNR-oplysninger fra USA's told- og grænsekontrolmyndighed under ministeriet for national sikkerhed (Undertakings of the Department of Homeland Security, Customs and Border Protection), der er offentliggjort i US Federal Register, Volume 64, nr. 131, s. 41543. Forpligtelseserklæringerne findes også som bilag til Kommissionens beslutning 2004/535/EF på Klik her.: *[hyperlink to page: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2004/l_235/l_23520040706en00110022.pdf][link to be edited to the different linguistic versions of the OJ as this notice gets translated]*

2. Hvorfor overføres mine PNR-oplysninger til den amerikanske myndighed DHS før min afrejse til, fra eller gennem USA?

Det overordnede formål med at indsamle PNR-oplysninger forud for flyvningerne er at øge sikkerheden ved rejser mellem EU og USA og at værne om USA's sikkerhed. DHS anvender PNR-oplysninger fra flyvninger mellem EU og USA for at forebygge og bekæmpe:

- terrorisme og terrorrelateret kriminalitet

- anden alvorlig kriminalitet, herunder organiseret kriminalitet, der går på tværs af landegrænser og

- flugt fra en anholdelse eller varetægtsfængsling for ovenstående forbrydelser.

DHS kan indsamle de fleste PNR-oplysninger ved at undersøge passagerernes flybillet og andre rejsedokumenter som led i den normale grænsekontrol. Muligheden for at foretage en effektiv og rationel forudgående risikovurdering af passagererne forbedres dog betydeligt, hvis DHS elektronisk kan få adgang til PNR-oplysningerne forud for passagerernes ankomst til eller afrejse fra USA.

3. På hvilket retsgrundlag overføres PNR-oplysningerne?

Ethvert luftfartsselskab, der befordrer passagerer til eller fra USA, skal i henhold til en række specifikke lovbestemmelser (title 49, United States Code, section 44909(c)(3)) og (overgangs)bestemmelserne til gennemførelse heraf (title 19, Code of Federal Regulations, section 122.49b) give DHS elektronisk adgang til PNR-oplysninger, som indsamles og opbevares i luftfartsselskabets elektroniske reservations- og/eller afgangskontrolsystemer.

DHS har afgivet forpligtelseserklæringer om at anvende disse oplysninger på visse betingelser, som navnlig vedrører:

- formålet med behandlingen

- de anvendte oplysninger

- metoden til at få adgang til oplysningerne

- højst tilladte lagringstid

- de anvendte sikkerhedsforanstaltninger

- videregivelsen af oplysningerne til tredjepart og

- passagerernes adgang til egne oplysninger og klagemuligheder.

På grundlag af DHS's gennemførelse af forpligtelseserklæringerne har EU og USA indgået en international aftale, der blev undertegnet den 16. oktober 2006, og EU vil nu sikre sig, at luftfartsselskaberne forsyner DHS med PNR-oplysninger.

De kompetente myndigheder i EU-medlemsstaterne, navnlig de nationale datatilsynsmyndigheder, kan gøre brug af deres beføjelser til at suspendere datastrømme til DHS for at beskytte individer med henblik på behandlingen af deres personoplysninger i tilfælde, hvor DHS ikke overholder kravene til beskyttelse som anført i forpligtelseserklæringerne.

4. Overføres der følsomme oplysninger sammen med PNR-oplysningerne?

PNR-oplysningerne kan omfatte visse oplysninger, der betragtes som "følsomme", når de overføres fra reservationssystemer og/eller luftfartsselskabers afgangssystemer i EU til DHS. Sådanne "følsomme" PNR-oplysninger kan omfatte visse oplysninger om den pågældende passagers racemæssige eller etniske oprindelse, politiske overbevisning, religion, helbredsforhold eller seksuelle tilhørsforhold. DHS har forpligtet sig til ikke at anvende "følsomme" PNR-oplysninger, som modtages fra luftfartsselskabers reservationssystemer eller afgangskontrolsystemer i EU. DHS har installeret et program, der automatisk filtrerer "følsomme" PNR-oplysninger fra.

5. Får andre myndigheder adgang til mine PNR-oplysninger?

PNR-oplysninger, der modtages i forbindelse med flyvninger mellem EU og USA, kan på sag-til-sag-basis og under forudsætning af, at der træffes specifikke databeskyttelsesforanstaltninger, udveksles med andre offentlige terrorbekæmpende eller retshåndhævende myndigheder i USA eller i udlandet med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og terrorrelateret kriminalitet, anden alvorlig kriminalitet, herunder organiseret kriminalitet, der går på tværs af grænserne, og flugt fra en anholdelse eller varetægtsfængsling for ovennævnte forbrydelser.

PNR-oplysninger kan også videregives til andre relevante offentlige myndigheder, hvis det er nødvendigt for at beskytte den pågældende passagers eller andre personers vitale interesser, især med hensyn til betydelige sundhedsrisici, eller hvis det i øvrigt kræves i henhold til lovgivningen.

6. Hvor længe opbevarer DHS mine PNR-oplysninger?

PNR-oplysninger fra flyvninger mellem EU og USA opbevares i tre år og seks måneder, medmindre DHS gennemgår de pågældende PNR-oplysninger manuelt. I så fald opbevarer DHS PNR-oplysningerne i yderligere otte år. Oplysninger, der er knyttet til et bestemt register, som anvendes til retshåndhævelsesformål, opbevares desuden af DHS, indtil dette register arkiveres.

7. Hvordan beskyttes mine PNR-oplysninger?

DHS opbevarer PNR-oplysninger fra flyvninger mellem EU og USA sikkert og fortroligt. Ved hjælp af omhyggelige sikkerhedsforanstaltninger, herunder passende datasikkerhed og adgangskontrol, sikres det, at PNR-oplysningerne anvendes korrekt, og at der kun gives behørig adgang til dem.

8. Hvem fører kontrol med, at forpligtelseserklæringerne vedrørende PNR-oplysninger overholdes?

Den ansvarlige for beskyttelse af privatlivets fred (Chief Privacy Officer) under USA's ministerium for national sikkerhed (Department of Homeland Security) skal i henhold til loven sikre, at alle ansatte i ministeriet behandler personoplysninger i overensstemmelse med gældende lovgivning. De afgørelser, der træffes af denne embedsmand, som arbejder i fuld uafhængighed i forhold til DHS, har bindende virkning for ministeriet. Den ansvarlige for beskyttelse af privatlivets fred fører tilsyn med ordningen for at sikre, at DHS overholder sine forpligtelser, og at der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger.

9. ***Kan jeg anmode om en kopi af mine PNR-oplysninger, der indsamles af DHS?***

Enhver passager kan anmode om yderligere information om den type PNR-oplysninger, der udveksles med DHS, og om en kopi af sine egne PNR-oplysninger, der findes i DHS' databaser.

DHS vil i henhold til loven om informationsfrihed (Freedom of Information Act) og andre amerikanske love, administrative forskrifter og politikker behandle enhver anmodning om dokumenter, herunder PNR-dokumenter, som DHS har i sin besiddelse, fra en passager, uanset dennes nationalitet eller bopælsland. DHS kan under visse omstændigheder nægte eller udsætte videregivelsen af alle eller en del af PNR-oplysningerne (f.eks. hvis videregivelsen med rimelighed kan antages at hindre retshåndhævende foranstaltninger, der er indledt, eller vil afsløre teknikker og procedurer, der anvendes i forbindelse med efterforskning med henblik på retshåndhævelse).

Hvis DHS nægter adgang til PNR-oplysninger i henhold til en undtagelsesbestemmelse i Freedom of Information Act, kan en sådan afgørelse påklages administrativt til den ansvarlige for beskyttelse af privatlivets fred (Chief Privacy Officer) i DHS, der er ansvarlig både for beskyttelse af privatlivets fred og aktindsigt. En endelig afgørelse fra en myndighed kan i henhold til amerikansk lov indbringes for domstolene.

10. Kan jeg anmode om at få berigtiget mine PNR-oplysninger?

Ja. Passagerer kan anmode om at få berigtiget deres PNR-oplysninger i DHS' databaser ved at rette henvendelse til de kontorer, der er anført i spørgsmål 12. Hvis DHS finder berigtigelserne behørigt begrundede og dokumenterede, tages de til efterretning.

11. Hvem kan jeg kontakte i USA vedrørende denne ordning?

Spørgsmål om PNR-oplysninger generelt eller om egne PNR-oplysninger
Hvis man har spørgsmål vedrørende de PNR-oplysninger, DHS forsynes med, eller man ønsker adgang til de PNR-oplysninger, som DHS er i besiddelse af om en selv, kan man skrive til: Freedom of Information Act (FOIA) Request, U.S. Customs and Border Protection, 1300 Pennsylvania Avenue, N.W., Washington, D.C. 20229. Yderligere oplysninger om den procedure, der skal følges ved indgivelse af sådanne anmodninger, findes i sektion 19 i Code of Federal Regulations, sektion 103.5 (www.dhs.gov/foia).

Forespørgsler, klager og anmodninger om berigtigelse

Forespørgsler, klager eller anmodninger om berigtigelse vedrørende PNR-oplysninger sendes til: Assistant Commissioner, DHS Office of Field Operations, US Customs and Border Protection, 1300 Pennsylvania Avenue, N.W., Washington, D.C. 20229.

DHS' beslutninger kan tages op til revision af den ansvarlige for beskyttelse af privatlivets fred (Chief Privacy Officer), i Department of Homeland Security, Washington, DC 20528. En passager kan ligeledes indbringe en forespørgsel, en klage eller en anmodning om berigtigelse af PNR-oplysninger for datatilsynsmyndigheden i sin egen EU-medlemsstat med henblik på yderligere behandling.

12. Hvem kan jeg kontakte, hvis der ikke findes en løsning i min klagesag?

Hvis DHS ikke finder en løsning på sagen, kan klagen sendes til den ansvarlige for privatlivets fred (Chief Privacy Officer) Department of Homeland Security, Washington, DC 20528. Denne embedsmand gennemgår sagens akter og bestræber sig på at finde en løsning. Klagen kan også indgives via datatilsynsmyndigheden i passagerens eget land. Yderligere oplysninger om datatilsynsmyndigheden findes her. [Link til Europa websiden med datatilsynsmyndighedernes adresser: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/lawreport/index_en.htm

Den ansvarlige for beskyttelse af privatlivets fred (Chief Privacy Officer) har pligt til at behandle klager, som EU-medlemsstaternes datatilsynsmyndigheder indsender på vegne af en EU-borger, hvis vedkommende har givet datatilsynsmyndigheden beføjelse til at handle på sine vegne.

13. Hvor kan jeg få yderligere information?

Yderligere information om, hvordan luftfartsselskaberne behandler personoplysninger fås hos det enkelte luftfartsselskab i de forskellige lande.

[xxxx] kan kontaktes på følgende adresse:

[...]